

مروری بر نصیحت‌های آیت‌الله بهجت: ترك گناه، کلید سعادت دنیا و آخرت

از خدا می‌خواهیم که عیدی ما را در اعیاد شریفه اسلام و ایمان، موفقیت به «عزم راسخ ثابت دائم بر ترك معصیت» قرار بدهد که مفتاح سعادت دنیوی و اخروی است، تا این که ملکه بشود ترك معصیت و معصیت برای صاحب ملکه، به منزله زهر خوردن برای تشنه است، یا میته (گوشت مرده) خوردن برای گرسنه است. «من عمل بما علم ورثه الله علم ما لم یعلم»؛ «[من عمل بما علم] کافی ما لم یعلم»؛ (والذین جاهدوا فینا، لنهدينهم سبلنا). آنچه می‌دانید، عمل کنید و در آنچه نمی‌دانید؛ احتیاط کنید تا روشن شود و اگر روشن شد، بدانید که بعضی معلومات را زیر پا گذاشته‌اید؛ طلب موعظه از غیر عامل (کسی که به دانسته‌هایش عمل نمی‌کند، محل اعتراض است و قطعاً موعظی را شنیده‌اید و می‌دانید، عمل نکردید و گرنه روشن بودید. همه می‌دانند که «رساله عملیه» را باید بگیرند و بخوانند و بفهمند و تطبیق عمل بر آن نمایند و حلال و حرام را با آن تشخیص بدهند و همچنین مدارک شرعی [را] اگر اهل استنباط باشند؛ پس نمی‌توانند بگویند: «ما نمی‌دانیم چه بکنیم و چه نکنیم.»

- از وضاحت است که خواندن قرآن در هر روز، و ادعیه مناسب اوقات و امکته، در تعقیبات و غیر آنها؛ و کثرت تردد در مساجد و مشاهد مشرفه و زیارت علما و صلحاء و همنشینی با آنها، از مرضیات خدا و رسول (صلی الله علیه و آله) است و باید روز به روز، مراقب زیادتی بصیرت و انس به عبادت و تلاوت و زیارت باشد. و بر عکس، کثرت مجالست با اهل غفلت، مزید قساوت و تاریکی قلب و (دوری) از عبادت و زیارات است؛ از این جهت است که احوال حسنه حاصله از عبادات و زیارات و تلاوت‌ها، به سبب مجالست با ضعفا در ایمان، به سوء حال و نقصان، مبدل می‌شوند؛ پس، مجالست با (فرد) ضعیف الایمان - در غیر اضطرار و برای غیر هدایت آنها سبب می‌شود که ملکات حسنه خود را از دست بدهد، بلکه اخلاق فاسده آنها را یاد بگیرد: «جالسوا من یدکرکم الله رؤیته و یزید فی علمکم منطقه و یرغبکم فی الآخرة عمله.»

- از وضاحت است که ترك معصیت در اعتقاد و عمل، بی‌نیاز می‌کند از غیر آن؛ یعنی غیر، محتاج است به آن و او محتاج غیر نیست، بلکه مولد حسنات و دافع سیئات است:

«و ما خلقت الجن و الانس إلا لیبعدون.»

عبودیت؛ ترك معصیت در عقیده و عمل

بعضی گمان می‌کنند که ما از ترك معصیت عبور کرده‌ایم!! غافلند از این که معصیت، اختصاص به کبائر (گناهان بزرگ) معروفه ندارد، بلکه اصرار بر صغائر (گناهان کوچک) هم، کبیره است؛ مثلاً نگاه تند به مطیع، برای تخویف (ترساندن)، ایداء (موجب اذیت) مجرم است؛ [و] تبسم به عاصی (گناهکار)، برای تشویق، اعانت (کمک) بر معصیت است.

محاسن اخلاق شرعی و مفاسد اخلاق شرعی، در کتب و رسائل عملیه، متبیین شده‌اند. دوری از علما و صلحا، سبب می‌شود که سارقین دین، فرصت را غنیمت بشمارند و ایمان و اهلش را بخردند به ثمن‌های (قیمت) غیر مبارک، همه اینها مجرب و دیده شده است.

از خدا می‌خواهیم که عیدی ما را در اعیاد شریفه اسلام و ایمان، موفقیت به «عزم راسخ ثابت دائم بر ترك معصیت» قرار بدهد که مفتاح سعادت دنیوی و اخروی است، تا این که ملکه بشود ترك معصیت و معصیت برای صاحب ملکه، به منزله زهر خوردن برای تشنه است، یا میته (گوشت مرده) خوردن برای گرسنه است.

البته اگر این راه تا آخر، مشکل بود و به سهولت و رغبت، منتهی نمی‌شد، مورد تکلیف و ترغیب و تشویق از خالق قادر مهربان نمی‌شد.

«و ما توفیقی إلا بالله، علیه توکلت، و إلیه انیب.»

و الحمد لله أولاً و آخراً و الصلاة علی محمد و آله الطاهرين و اللعن الدائم علی أعدائهم أجمعین»

17 ربیع المولود 1419

خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا)